



C/2025/5976

17.11.2025

Beroep ingesteld op 26 september 2025 – EG/Europol

(Zaak T-660/25)

(C/2025/5976)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: EG (vertegenwoordiger: S. Orlandi, advocaat)

Verwerende partij: Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol)

Conclusies

Verzoeker verzoekt het Gerecht:

- het besluit van de uitvoerend directeur van 15 november 2024 tot opzegging van verzoekers overeenkomst nietig te verklaren;
- Europol te veroordelen tot betaling aan verzoeker van een voorlopig bedrag van één EUR, onder voorbehoud van verhoging in de loop van het geding, ter vergoeding van de geleden immateriële schade en van de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van het beroep voert verzoeker vier middelen aan.

1. Eerste middel: kennelijke beoordelingsfouten. Volgens verzoeker berust het ontslag op een onjuiste uitlegging van de feiten. Hij is van mening dat zijn perceptie van een onderzoek door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) rechtmatig was en beroept zich op het ontbreken van elementen die een onmiddellijke schending van gegevens aantonen. Hij voert ook aan dat het bewijsmateriaal onjuist is opgevat, dat hij niet betrokken is bij de procedure van kennisgeving aan de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming (EDPS) en dat de dossiers ten onrechte als “gevoelige gegevens” zijn aangemerkt.
2. Tweede middel: schending van het recht op behoorlijk bestuur en van het beginsel van onpartijdigheid. Volgens verzoeker is de onderzoeksprocedure vertekend wat de selectie van de getuigen betreft, gelet op de objectieve belangenconflicten van de onderzoekers, de inmenging van de uitvoerend directeur die persoonlijk betrokken was bij het verdwijnen van haar eigen dossier en, ten slotte, een poging om de verantwoordelijkheid af te schuiven.
3. Derde middel: schending van de rechten van de verdediging. Verzoeker betoogt dat hij ten onrechte slechts een beperkte toegang tot het dossier heeft gehad, dat de door artikel 3 van bijlage IX bij het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie gewaarborgde rechten niet zijn geëerbiedigd en dat het ontslag in werkelijkheid een verkapte tuchtmaatregel was, zonder naleving van de tuchtprocedure.
4. Vierde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel. Verzoeker betoogt dat na ongeveer twintig dienstjaren de extreme sanctie van ontslag is opgelegd wegens een op zichzelf staande, uitzonderlijke gebeurtenis die onder de collectieve verantwoordelijkheid valt, zonder dat verzachtende omstandigheden in aanmerking werden genomen.